

V. Предлози, които се съчиняватъ съ датель-
ленъ и вынителенъ падежи.

§ 109.

1.) Предлогъ **An** се съчинява съ дательенъ падежъ кога се означава едно спокойствіе, и кога се отвѣщава на вопросъ *дѣ? на що? (wo? woran?)*. Примѣри: *Ich wohne an einem ungesunden Orte*, азъ живѣѣ на едно нездраво мѣсто. *Sie stand am Fenster*, тя стоѣше на прозорецъ-тъ. *Rustschuf liegt an der Donau*, Русчукъ лѣжи на Дунавъ-тъ и проч.

An се съчинява съ вынителенъ падежъ, кога се означава едно движеніе, и кога се отвѣщава на вопросъ: *къдѣ? (wohin?)* Примѣри: *Sie begleitete mich bis an die Thüre*, тя ме испроводи чакъ до врата-та. *An wen werden Sie sich wenden?* на кого ще се обжрните?

Забѣлежка 1.) Предлогъ **an** се употреблява още и въ слѣдующи-тъ израженія: *Viele Maurer arbeiten an diesem Gebäude*, много зидари работятъ на това зданіе. *Er starb an dieser Krankheit*, онъ умрѣ отъ таѣ болѣсть. *Man verzweifelt an seiner Genesung*. *Meinen Landsleuten fehlt es noch an gelehrten Männern*. *Er rächt sich an mir*, онъ си отмщава на мене. *Die Schuld liegt nicht an mir*, вина-та не лѣжи на мене.